

som Rusland og Østerrig søge at blive Mid-
delhanslande, ligesaa vel søge andre Lande
at hindre dem dert; Tydskland vil have
Nord- og Østersøhavnene, kort sagt, over-
alt er det Handelsveiene, man fordrer at
komme i Besiddelse af, saaledes at der ikke
kan lægges Hindringer i Veien af de Andre.
Gad Handelen og Udførslen blive fri, bortskaf
af denne Frygt for, at Naboerne skulle skade
hinandens Handel, og Marsagen til Krig hører
op. Den høitærede Minister vil heller ikke
nægte, at Handelsstraktaterne netop udgjøre
et vigtigt Led i Nutidens Krigsførelse.
Naar man først rundt omkring har reist
Toldmure, slutter man under Trangen til
frit Samkvem med et andet Land, under den
Indeflemtthed, man lider af, Handelsstrat-
tater med en venlig Nabo og opsigter Han-
delstraktater med den uvenlige Nabo. Jeg
er altsaa enig, fuldt enig ogsaa med den
høitærede Minister, naar han siger, at vi
have desværre lidt altfor Meget ved
de Andres protektionistiske Systemer,
men derfor er jeg dog ikke enig med ham i,
at vi selv maa gaa ind paa den samme Vej.
Det er min Overbevisning at ved at gjøre
vort Land toldfrit vilde vi have store Fordele
af de Andres Protektionisme ved den Over-
flødighed, der vil blive i Landet af deres
Frembringelser, men samtidig er det sikkert,
at vi vilde faae Skade deraf paa samme
Maade som alle de andre Lande derved, at
Handel og Omsætning bliver indskrænket.
Ovis man tænker sig Protektionismen ført
ud til sin yderste Grændse, der er, at ethvert
Land afslutter sig fra de andre, saa er det
dog indlysende, at dermed ophører al vor
Handel og Samkvem ad Søveien og Jern-
banerne, og det maa dog indrømmes, at
Søfart, Handel og Skibsfart har netop været
Veien, ad hvilken Civilisationen er trængt
frem, ad hvilken det aandelige og materielle
Velvære er kommet til de forskjellige Folk.
Jernbanerne slutte sig nu til dette mægtige
Led i Civilisationens Tjeneste, men enhver
Hindring, man lægger i Veien derfor, berøver
det en Del af dets Nytte. En saadan Hin-
dring er dog virkelig Toldblovgivningen, og
derfor er jeg enig i, at dette System i
Europa har skadet vor Handel, men vor
Handel, og dergjennem vor egen Industri
og Jordbruget, vil først faae sit sidste Knæk,
dersom vi selv gaa med paa et saadant Sys-
tem. Jeg vil erindre om, at vort Jordbrug
fik først Fremgang og Kraft, da vi fik en
virkelig Forbindelse over Søen med andre
Lande, og jeg vil henlede Opmærksomheden
paa, hvorledes en ringe Begyndelse til en
oversjøist Fart med Amerika og de andre
fremmede Lande allerede har skabt Export-

Artikler, og vi have jo Haab og Tro til, at
det vil gaa mere og mere fremad, jo mere
vor Skibsfart og Handel udvikler sig. Læg
Hindringer i Veien derfor, og i samme Døbtid
vil det reagere allerførst mod Jordbruget og
derefter ogsaa mod vore øvrige Industrier.
Til Grund for Ministerens Opfattelse af,
hvorledes disse Forhold bør ordnes, ligger
imidlertid — det er der Ingen, som tvivler
om — hans oprigtige Ønske om at gavne
— han udtalte det selv — ikke nogen Enkelt,
men det Hele, gavne vore Industrier, særlig
ogsaa Landbruget. De Midler, han vil an-
vende dertil, forekomme mig imidlertid
rigtignok mærkelige, og jeg skal her tillade
mig at holde mig til de to Exempler, han
selv har anført. Ministeren udtalte sig der-
hen, at han syntes ikke, at der var noget
Urimeligt i, at vi, naar Sverige og Thykland
lægger en Skat, en Told af 50 Mark paa
enhver Hest, saa ogsaa lægger Told paa de
Heste, der indføres; det var dog rimeligt, at
vi gjorde det til Nytte for vort eget Jord-
brug. Jeg vil dertil svare, at vi her i Landet
producere en Hest, for hvilken man har Brug
i Sverige og særlig i Thykland. Have Ind-
vaanerne i de Lande Brug for den, er det
eiendommeligt, at deres Regjeringer gjøre
det 50 Mark dyrere for dem at faae en
saadan Hest, men det maa de selv om.
Saa længe de have Brug for Heste, vilde de
Landes Indvaanere selv komme til at betale
de 50 Mark mere, om jeg end naturligvis
vil indrømme, at det kan have Tilbageslag
for os, og at Forbruget derved vil blive
begrændset og vor Export lide derved. Men
fordi der maaske bliver lagt os, der produ-
cere disse Heste, der ere søgte af vore Na-
boer, nogen Hindring i Veien, saa at de
maaske ikke blive saa lette at afsætte, kan jeg
dog ikke se, at der virkelig skulde være nogen
Grund til, at vi skulde gaa hen og sige til
de mindre Jordbrugere, de mindre Handlende
og Industridrivende, der netop have Brug
for den lille svenske Hest, og for hvem den
kommer til nyttig Anvendelse. Til Straf,
fordi din Nabo ikke kan faae saa høj Pris i
Udlandet for sine Heste som hidtil eller saa
let blive af dem, skal Du betale 50 Kr.
i Told for den lille Hest, som Du kan have
Nytte af! Der er ogsaa en anden Betragt-
ning, der fører mig til samme Resultat om
det Urimelige i en saadan Told, og det er
følgende. Vi have her til Lands i de senere
Aar, særlig i Thykland, lagt hele vor Kraft
ind paa at frembringe en stor og kraftig
Hest, som søges af Udlandet. Staten udsæt-
ter store Præmier for mere og mere at
fremme dette Formaal, og endnu paa det
sidste Delegeretmøde i Thykland fremkom der